LA VEU DELS LECTORS:

Dolors Curià // Presidenta de Creu Roja Lleida

20-J, Dia mundial dels refugiats: treballant per un futur millor tots junts

L'any 2001 les Nacions Unides van declarar el 20 de juny com a Dia mundial de les persones refugiades. L'objectiu era rescatar de l'oblit la dramàtica situació que viuen milions de persones desarrelades entre refugiats, apàtrides, desplaçats interns i sol·licitants d'asil que actualment hi ha al món. Avui en dia són 65,6 milions de persones les que per diferents circumstàncies s'han vist obligades a abandonar els seus països. El motius que provoquen aquesta fugida, solen ser diversos, però principalment estem parlant de conflictes armats, violacions del drets humans, catàstrofes naturals, situacions de violència generalitzada, etcètera.

L'objectiu de la nostra entitat és continuar treballant plegats per garantir una acollida digna i lluitar contra la criminalització de la solidaritat. Però si parlem de moviment migratoris, estem parlant sobretot de persones, famílies i menors que realitzen trajectes, desplaçaments on en moltes ocasions la seva pròpia vida corre perill. Per tant, no ens podem oblidar de les 646 persones que aquest 2018, han desaparegut al nostre mar mediterrani, amb l'únic objectiu d'aconseguir una millora en la seva situació social, legal i psicològica.

Les línies de treball de Creu Roja Espanyola van encaminades cap a la resposta humanitària, la protecció, el suport i la integració i la defensa de les persones immigrants, refugiades i desplaçades. Concretament a evitar procediments llargs, agilitzar les resolucions o bé garantir les sortides en cas de rebuig són alguns dels elements en els quals treballem actualment. La pregunta que ens hauríem de fer és si n'hi ha prou amb les línies de treball que estem seguint. En aquestes línies, destaca la intervenció que realitza la Creu Roja Espanyola amb l'atenció a persones refugiades i sol·licitants d'asil. Actualment CRE compta amb 300 centres d'atenció amb 2.507 places, distribuïdes en 46 províncies. En el cas de Catalunya Creu Roja disposa de 258 places, de les quals 28 estan a Lleida. L'objectiu final de la intervenció és la integració de les persones sol·licitants d'asil a la societat d'acollida, i per poder assolir aquest objectiu disposem d'un grup de voluntaris i tècnics que ajuden a la consecució dels mateixos, i als quals en aquestes línies vull donar les gràcies per la feina feta.

En el cas de la nostra ciutat, Creu Roja treballa dia a dia, per aconseguir que les persones refugiades esdevinguin ciutadans de ple dret i integrats social i laboralment. Creu Roja Lleida en aquest 2018 porta ateses 176 persones sol·licitants d'asil que han passat pels diferents serveis que contempla el programa d'atenció a persones refugiades, i les principals nacionalitats són Veneçuela, Ucraïna i Hondures. Alguns d'ells gaudeixen del suport de ciutadans anònims que els acompanyen en el seu procés d'integració, gràcies a la figura de la mentoria, establerta dins el Pla Català del Refugi. Aquest 2018, Creu Roja Lleida vol reconèixer la contribució dels refugiats a la societat i facilitar un pont entre els que fugen del seu país i aquells que els acullen.

José Ángel Passolas // Santander

España es diferente

Recordando aquel eslogan de ***España es diferente***, me quiero referir a la oposición/obstrucción del Ayuntamiento de Girona a que se use el auditorio de esa bella ciudad para que el Jefe del Estado, Felipe de Borbón, Rey de España, entregue los premios de la Fundación Princesa de Girona. El hecho, con ser grave, tiene aún más recorrido, pues ese mismo ayuntamiento –separatista, debo decir– se permite la desfachatez de declarar al Jefe del Estado persona ***non grata***. Esto, amigos, sólo ocurre en esta España. No entiendo nada. Que un ayuntamiento niegue el pan y la sal al Jefe del Estado, eso es incomprensible. Pero en Catalunya, cierto! Realmente, España es diferente; muy diferente al resto de Europa.

cartes@lamanyana.cat

LA MAÑANA és una publicació plural i oberta a tota mena d'opinions. En aquesta secció es publicaran totes aquelles cartes que estiguin degudament identificades i que siguin d'interès general. No es publicaran cartes amb pseudònims o inicials. Els originals s'hauran de presentar mecanografiats i no superar les 30 línies d'extensió. La tramesa de textos a aquesta secció implica l'acceptació d'aquestes normes.

Els casos lleidatans de la Trobada

VIST DES DE DALT
MARC CERÓN
@marcceron

La passada setmana es va celebrar la 29a Trobada Empresarial al Pirineu (portem 11 anys fent-la a la Seu d'Urgell i crec que continuarem uns quants més, la idoneïtat del lloc és única al Pirineu pels requisits que demana l'organització per poder celebrar-la). Enguany, degut al relleu de càrrecs a la Moncloa i la situació viscuda els darrers mesos a Catalunya, ha provocat que trobar polítics d'altes esferes per tal que ens acompanyin, hagi estat una gran tasca per part de l'equip del President Vicenç Voltes; però com sempre, s'ha de felicitar-los per haver pogut aconseguir que el president Torra vingués per la Inauguració de les Trobades, i a la ministra Batet pogués participar en la Cloenda. Si són veritat els missatges que varen transmetre tots dos polítics en les seves ponències, crec que la normalització política al nostre país, a poc a poc s'anirà restablint.

Com és habitual, de les diferents taules i ponències que hi ha a les Trobades, la que més m'atreu és la dels ***Casos empresarials d'èxit lleidatans***. Els darrers anys han passat exemples d'empreses i empresaris de casa nostra que actualment viuen en un dolç moment i l'organització els convida per tal de compartir les seves experiències amb tots nosaltres. Els darrers anys hem escoltat a empreses com: El Pastoret de la Segarra, Venso, Rodi, Flower o Torrons Vicenç; o bé a directius lleidatans que han tingut càrrecs rellevants a Danone, Torres, Bimbo; o fins i tot l'agent literària Carme Balcells. Enguany la taula ha estat moderada pel veterà periodista lleidatà Lluís Foix (caldria que per futures edicions es preparés millor les presentacions dels ponents).

Aquest 2018 ha comptat amb la presència del Jordi Barri de Teresa Carles, el Joan Mayoral de Sofos i el Neo Sala del Doctor Music. Tots tres casos lleidatans varen estar a l'altura del nivell que correspon a les trobades empresarials. Si comparem les seves presentacions igual com si citéssim una anàlisi de jugadors del Barça després d'un partit, podríem dir que el Jordi Barri va ser el Messi del grup. Va fer una excel·lent posada en escena, es va moure amb desimboltura i va encisar-nos amb les sorprenents dades que anava presentant.

El projecte Teresa Carles està a punt d'explotar, un cop s'acabi l'obrador nou que estan construint a Bell-lloc d'Urgell es donarà pas a una revolució en alimentació vegana a l'estat Espanyol. L'apertura de nous establiments, la creació de begudes probiòtiques, la iniciació de la fabricació de formatges sense llet tradicional o l'aprovisionament d'apats vegans als supermercats, són els principals factors pels quals l'empresa està treballant pels pròxims anys (que poc es pensaven el Ramon i la Teresa l'any 79 com estaria avui el projecte empresarial que varen iniciar amb el Paradís).

El Joan Mayoral de Sofos va actuar com un bon central, igual que el Busquets del Barça. Va iniciar fa més d'una dècada, amb dos joves més, un projecte empresarial de disseny i muntatge de plantes solars. S'han expandit per Espanya, Àfrica i Amèrica; han patit les restriccions de les subvencions per crear energia solar; i després d'uns anys d'estabilització, ara continuen tenint una forta demanda de projectes d'energia renovable. I finalment, el Neo Sala va fer de Gerard Piqué, tothom el coneix, tothom sap qui és i que fa, i com a bon defensa, només surt quan toca.

Després de les darreres edicions del Doctor Music Festival a Escalarre (fa quasi 20 anys al Pallars Sobirà) el pròxim 2019 tornarà a fer sonar música als prats de les Valls d'Àneu amb l'organització de la mítica trobada. Encara no hi ha cartell (es calcula uns 100 grups), però té venudes un bon plec d'entrades (2.150). El negoci que generarà és de 12 milions d'euros i 4.000 llocs de treball (poca broma) i s'ha de mirar que pugui repetir-se moltes més edicions que no pas unes poques amb els dits comptats –amb tots els factors negatius que comporta fer-ho lluny de Barcelona, com ésser un 40% més car.

Vist des de dalt, Lleida continua essent un motor econòmic, un bon bressol d'empreses innovadores i un espai per a emprenedors singulars.

Per anys vinents l'organització de les Trobades podria convidar casos com: Neosalus (Desfibriladors), Tutti Frutti (botigues de llaminadures estratègiques), Grup Pons (olis, vins...), Rotecna (proveïdor per granges de porcs), la Piemontesa (cadena pizzeries), Tento Restaurants (botigues de menjars casolans per emportar), Castell d'Encus (celler de vins a Talarn), Iaso (tendals i cobertes), Distform (fabricació de cuines industrials), Mel Alemany (innoven amb la mel), BiG Exhibitions (creen estands i espais singulars per a fires), Tradinsa (fabriquen vagons de metro), Transports Serveto (empresa capdavantera en transport mundial), Zacaris (sabateria en línia), ICG (solucions informàtiques), Chocolat Box (botigues dolces), Sonrie-Xammar (franquícies d'ortodòncia infantil)... Aquests només són alguns dels exemples que em venen al cap, però els lleidatans sempre hem estat capdavanters en gestar noves idees empresarials. Si ens parem a pensar, sovint no ens adonem de la quantitat de casos singulars que són de casa nostra, i els que encara no sabem que també ho són!!!